

den om EU-politikken – vil kunne svække Danmarks forhandlingsposition og vil derfor være til skade for os alle. Derfor bør uenighed om spørgsmål, der først og fremmest har indenrigs-politisk karakter – nemlig de fire danske forbehold – ikke svække muligheden for en stærk dansk forhandlingsposition.

Jeg skal slutte med på de tre partiers vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

- »Idet Folketinget konstaterer,
- at regeringen deltager i regeringskonferencen på det fremlagte forhandlingsgrundlag,
  - at Danmarks holdning til borgerskab, den økonomiske og monetære union, fælles forsvarspolitik og fælles forsvar og retlige og indre anliggender er fastlagt ved folkeafstemningen den 18. maj 1993 og kun kan ændres ved en ny dansk folkeafstemning,
  - at regeringen vil tilrettelægge sin deltagelse i regeringskonferencen således, at Folketinget og befolkningen holdes løbende orienteret, og
  - at Folketinget får forelagt forhandlingsresultatet af regeringskonferencen,
- går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 23).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Og så har hr. Keld Albrechtsen, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Steen Gade bedt om ordet for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er nødvendigt, at der allerede på nuværende tidspunkt kommer en dagsorden ind i denne debat som alternativ til den, hr. Ove Fich nu har foreslået. Når man hører regeringspartierne, skulle man jo tro, at regeringskonferencen handlede om udvidelsen af EU. Realiteten er en anden. Udvidelsen er påskud for at gennemføre mere union. Overskriften for regeringskonferencen er ganske enkelt: Mere union, mere union, mere union. Så enkelt kan det siges.

Vi ved, at regeringens udspil følger det samme omkvæd. Hvert eneste afsnit handler om mere unionsmagt. Nu er det muligt, at hr. Ove

Fichs dagsorden kan samle flertal her i Folketinget, men vi ved, at regeringen i den her sag er fuldstændig ude af trit med befolkningen. I den seneste opinionsmåling om holdningen til Maastricht-Traktaten var der et klart flertal i befolkningen imod Traktaten.

Derfor må vi sige, at det kan godt være, regeringen kan køre frem med sine fæller, partierne i det nationale kompromis, men sådan et udspil, som nu er fremlagt, vil kun føre til én ting, nemlig at vi ved en folkeafstemning får et nyt nej fra dansk side.

Derfor synes vi, at debatten skal føres på et helt andet grundlag end det, som har været fremlagt her i dag fra regeringens side, som jeg håber og tror på, aldrig vil kunne gennemføres her i Danmark. Og derfor skal jeg på vegne af hr. Kristian Thulesen Dahl og mig selv stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til forud for EU's regeringskonference i 1996 at udarbejde et dansk forhandlingsgrundlag, som siger nej til mere union og bygger på en sikring af veto-retten, miljøgarantien, de fire danske undtagelser og de små landes rettigheder, samt garanterer en bindende folkeafstemning om de traktatændringer, som bliver resultatet af regeringskonferencen,

går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 24).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Ove Fich gjorde meget ud af det i sit ordførerindlæg og startede nærmest triumferende med at sige, at vi er dem, der nu driver på, mens der er nogle andre lande, der er bænkevarmere, og herinde i Folketinget er der sågar også bænkevarmere. Men det, hr. Ove Fich jo glemte at sige i sin ordførertale, var, at der åbenbart er endnu flere bænkevarmere – i henhold til hr. Ove Fich – ude i befolkningen. Det synes jeg vi manglede.